

RECHTSPRAAK

Uitleg FLP-regeling. Een redelijke uitleg brengt mee dat de FLP-bijdrage een percentage is van het laatstverdiende functieloon waarop de cao-loonsverhogingen moeten worden toegepast.*Feiten*

Werknemer is in 2007 als buschauffeur in dienst getreden bij vervoersmaatschappij GVU. Op de arbeidsovereenkomst was de cao GVU van toepassing. De cao GVU voorzag in de hiervoor genoemde FLP-regeling. Het gaat in deze zaak om de uitleg van de FLP-regeling die werkgever uitvoert, waarbij FLP staat voor Functioneel Levensfasebewust Personeelsbeleid. Werknemer en FNV zijn van mening dat de FLP-bijdrage, waarop op grond van deze regeling aanspraak bestaat, loon is en moet worden verhoogd met cao-loonsverhogingen. Zij vorderen in deze procedure nabetaling van de niet uitbetaalde verhogingen. Werkgever stelt zich echter op het standpunt dat de FLP-bijdrage geen loon is en daarom ook niet met cao-loonsverhogingen hoeft te worden verhoogd.

Oordeel

De kantonrechter stelt FNV en werknemer in het gelijk en oordeelt dat een redelijke uitleg van de FLP-regeling meebrengt dat de FLP-bijdrage een percentage is van het laatstverdiende functieloon waarop de cao-loonsverhogingen moeten worden toegepast. De vorderingen van FNV en werknemer worden daarom grotendeels toegewezen.

Er is niet in strijd gehandeld met de klachtplicht

Werkgever stelt dat de vorderingen van FNV en werknemer moeten worden afgewezen omdat zij niet binnen bekwame tijd hebben geprotesteerd als bedoeld in artikel 6:89 BW. De kantonrechter is van oordeel dat in de gegeven omstandigheden van FNV en werknemer niet kon worden verwacht om eerder te klagen. Werknemer en zijn collega's gingen ervan uit dat werkgever de regeling goed uitvoerde en mochten daar ook van uitgaan. Anders dan werkgever heeft gesteld, is niet gebleken dat werkgever concreet nadeel heeft geleden doordat werknemer en FNV pas in 2022 en 2024 hebben geprotesteerd.

De vorderingen van FNV zijn gedeeltelijk verjaard

De kantonrechter stelt vast dat FNV haar eigen vorderingsrecht met de sommatie van 7 februari 2024 heeft gestuit. Zij heeft daarmee ook de rechtsvorderingen van de individuele werknemers waarvoor zij in deze procedure opkomt gestuit. Dit betekent dat de loonvorderingen van deze werknemers over de periode vóór 7 februari 2019 zijn verjaard. Voor

werknemer geldt dat hij zijn vordering door middel van zijn e-mail aan werkgever van 8 november 2022 heeft gestuit. Omdat hij sinds 9 augustus 2018 deelneemt aan de FLP-regeling, is zijn vordering dus nog niet verjaard.

Uitleg van de FLP-regeling

De kantonrechter heeft geoordeeld dat de FLP-regeling uit de cao GVU zo moet worden uitgelegd dat de extra bijdrage van minimaal 10% van het laatstverdiende salaris ook verhoogd wordt met de cao-loonsverhogingen. De FLP-regeling, bedoeld voor autobusbestuurders vanaf 60 jaar, stelt dat werknemers 80% van hun contracturen blijven werken, met een vast ingeroosterde 20% onbetaald verlof, terwijl zij 100% in dienst blijven. De kantonrechter concludeert dat de regeling duidelijk aangeeft dat de extra bijdrage wordt berekend op basis van het laatstverdiende salaris, wat ook consistent is met eerdere correspondentie tussen partijen. De FLP-bijdrage wordt door de kantonrechter als loon aangemerkt, omdat deze verband houdt met de arbeid die de werknemer blijft verrichten. Bovendien zijn er onvoldoende aanknopingspunten om te stellen dat de bijdrage niet zou stijgen met cao-loonsverhogingen. Interpretaties van de werkgever dat de bijdrage een vast bedrag is en niet verhoogd wordt, worden verworpen, omdat deze leiden tot onevenredige gevolgen, zoals een steeds groter inkomensverlies voor de werknemer. Tot slot wijst de kantonrechter erop dat expliciete uitsluiting van loonsverhogingen niet in de regeling is opgenomen, wat deze uitleg verder ondersteunt. De conclusie luidt daarom dat de FLP-bijdrage een percentage is van het laatstverdiende functieloon waarop de cao-loonsverhogingen moeten worden toegepast.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 18-12-2024

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2024:7047

Zaaknummer: 11086709

Rechters: H.A.M. Pinckaers

Advocaten: A.A.M. Broos, S. van Waegeningh en mr. S. van Dooijeweert

Wetsartikelen: